

NA OBISKU V KS KOSEZE

Peter ŽARGI, dipl. ing. arh., 39 let:

»Kar me v naši KS moti in jezi so psi, ki jih lastniki brez vrvice in nagobčnikov spuščajo na sprehode po zelenicah, kjer za sabo puščajo iztrebke ter ogrožajo varnost otrok. Odlok mestne skupščine, bi morale inšpekcije vsaj v Kosezah, izvajati dosledno ter kazensko preganjati lastnike psov, ki ne spoštujejo odloka.«

Jože RAKUN, upokojenec, 62 let:

»Sem za uvedbo kabelske televizije ter podpiram idejo o internem TV centru za krajevne potrebe in sem pripravljen prispevati tako, kot za Družbeni center. V njem naj bi bila tudi dobra restavracija in vsaj manjša trgovina z električnimi in tehničnimi materialom, ker v tem delu Šiške ni niti manjšega oddelka s takim blagom. Koseški bajer bi morali za zimsko rekreacijo urediti strokovno, utrditi obalo, postaviti kakšno tribuno in sploh napeljati razsvetljavo. Jezero bi polepšali tudi z barvnimi reflektorji.«

Loredana RAKUN, komercialistka, 30 let:

»Kot večina krajanov sem tudi jaz za satelitsko televizijo in interni informativni TV center v KS. Pripravljena sem prispevati svoj delež k stroškom. Koseški bajer je izredno lep še posebno pozimi, poti je treba bolj urediti, okrog jezera narediti tekaško progo. Mislim, da bi bila gradnja doma KS ali družbenega centra upravičena in nujna ter, da bi bili krajanji pripravljeni tudi sami prispevati denar.«

Branko SERETINEK, ključavničar, 44 let:

»Kar se tiče koseškega jezera, je treba preprečiti odmetavanje vanj odpadnega materiala, očistiti jezero, vzdrževati in nasuti sprehajalne poti s peskom ter speljati kanalizacijo za odvodnjavanje ob dežju. Kar me v naši KS moti, so dirkajoči mopedisti po naselju, saj pred njimi nisi nikjer varen. Moti pa me brezkoristna in za otroke celo nevarna fontana na ploščadi na ulici Bratov Učakar.«

Financiranje KS mora biti sistemsko urejeno

Koseze ležijo v zapadnem predelu Šiške, ki so danes znane še bolj po izjemni arhitekturi naselja, tako imenovanih terasastih blokih. Krajevna skupnost šteje blizu 7.000 prebivalcev, od katerih živi večina prav v tem naselju, ki velja za eno najkvalitetnejših in celovitejših v Ljubljani, če odmislimo nekvalitetno izvedbo ravnih streh in nestrokovno izbiro ogrevalnega sistema. Prav zaradi svoje kompletnosti naselja, se prebivalci ob zadnji razdelitvi krajevnih skupnosti v občini, niso odločili za razdelitev na dve skupnosti, zaradi česar je sedaj ena največjih v Ljubljani, če ne celo v Sloveniji. Naš obisk pri njih sovpadal z bližajočim se krajevnim praznikom. Čeprav ga ne slavijo s kakšno delovno zmago, se vendarle lahko pohvalijo s kontinuiteto uspešnega delovanja svoje krajevske samouprave in družbenopolitično aktivnostjo svojih krajanov.

Reorganizirani bodo uspešnejši

Pri njih svoje probleme rešujejo najraje dogovorno brez določitve nosilcev nalog. Letos so se močno angažirali okrog razprav in pripomb na ustavne spremembe. V tem sklopu so posvetili največ pozornosti ustavnemu položaju krajevske skupnosti v družbenem sistemu.

Razpravo so izrabili tudi za preverjanje frontne organiziranosti. Koncem lanskega leta so se na konferenci SZDL reorganizirali tako, da so oblikovali hišne in območne odbore, prek katerih bi bili stiki s krajanji dosti bolj učinkoviti in ob vpetosti v hišno samoupravo bolj odzivni za reševanje problemov. Čeprav zaenkrat reorganizacija še ni docela izvedena, se že kažejo prvi rezultati, je razlagal predsednik KK SZDL ing. Božo Kovačič. Kot je dejal, se letos še vedno ukvarjajo s prostorsko problematiko, saj se obrobijo krajevne skupnosti približuje avtocesta in nov daljnovod, na drugi strani terasastih blokov pa so izražene pobude za širitev športnih igrišč pri ŠD »Ilirija«.

Posebno pozornost so v razpravah posvetili problemu financiranja KS, ker z nezadovoljstvom ugotavljajo, da še vedno ni oblikovan družbeni dogovor v okviru mesta o načinu financiranja KS, saj je tudi materialna podlaga eden od razlogov za slabšo ali boljše obveščenost. Prav zaradi tega si ne morejo privoščiti niti najmanjše publikacije in se zato izogibajo celo pošiljanju vabil po pošti.

Pesti jih tudi prostorska stiska zato si prizadevajo da bi z lastnimi sredstvi in sredstvi krajanov razrešili prostorsko vprašanje.

Krajanji so za soudeležbo

O istih problemih sta spregovorila tudi predsednik sveta KS ing. Srečo KRESE in tajnik KS Janez VOVKO ter dodala še druge. Pri sistemskem urejanju financiranja KS sta menja,

da bi morali upoštevati tudi število prebivalcev. Poudarila sta, da dosežani način ne omogoča samostojnega delovanja krajevske samouprave, pa tudi krajanov ne moremo pritegniti za soudeležbo pri izvedbi programov, zlasti pri gradnji Doma KS in družbenih organizacij in dveh spominskih parkov, ki so predvideni s srednjeročnim programom in zadalnim načrtom. Marsikaj bi lahko naredili tudi iz sredstev prispevka za uporabo mestnega zemljišča, saj je bil prav gotovo del tega vključen že v projekt izgradnje naselja.

Odločajo se tudi o uvedbi kabelske oziroma satelitske televizije, za katero se krajanji zelo zanimajo, vendar se ne morejo odločiti med enotnim omrežjem in individualnimi napravami...

V neposredni bližini terasastih blokov ob Vodnikovih cestah je že dolgo rezerviran prostor za osrednjo šolsko tržnico, ki nikakor ne more dočakati in privabiti investitorja. Može krajevne samouprave modrujejo, naj bi občina na njem za začetek dala zgraditi vsaj nekaj objektov ki bi služili temu namenu, potem bi se že našel tudi investitor. Med Ledarsko ulico in Podutiško cesto na križišču predvidevajo ureditev manjše prodajalne za osnovne dnevne potrebščine, kajti v Emona centru, sicer dobro založenem, je le nemogoče samo zaradi kruha ali druge malenkosti pri blagajni čakati na vrsto neskončno dolgo.

Predmet našega razgovora je bilo tudi Koseško jezero, ki mu radi rečemo bajer. Lepo se vrača v naravni rekreacijski kompleks Mosteca in Rožnika, a žal je dokaj zanemarjen in bode v oči. V KS zanj načrtujejo, saj menijo, da je širšega pomena, tako kot sta Mostec in Rožnik in ne toliko krajevnega. Za vzdrževanje naj poskrbi Komunalna skupnost, za kaj več pa bi bila poklicana Lj. turistična zveza.

Ivo OSOLNIK

Kri rešuje življenja in ne pozna meja

V mesecu maju, je skupina krvodajalcev iz pobratene italijanskega mesta Parme obiskala Ljubljano in njene krvodajalce. Sodelovanje s prijatelji, združenimi v prostovoljnem združenju krvodajalcev Italije AVIS, se je pričelo pred dvaindvajsetimi leti. Mestni odbor Rdečega križa je pripravil zanimiv tridnevni program ogledov slovenskih krajev in njenih znamenitosti. Med obiskom v Ljubljani, so si pariski krvodajalci ogledali tudi prvi pivovarski muzej v Jugoslaviji.

Med italijanskimi krvodajalci je bil tudi devetindesetletni upokojenec Mingori Corado, ki daruje dragoceno tekočino življenja že od 18. leta starosti. »K najbolj humani obliki solidarnosti do sočloveka, sem povabil svoja sinova, hčerko in zeta. Zavedati se moramo, da ni pomembno kolikokrat daruješ kri, brez katere ni življenja, ampak koliko ljudi daruje kri. Čeprav sem daroval kri že 185-krat, bi bil srečnejši, če bi bilo v Parmi še več krvodajalcev. Od 280.000 prebivalcev, je 6.000 krvodajalcev.«

Med ljubljanskimi krvodajalci se Anton Stubničar že od leta

1952 odziva klicu pomoči – darovanju krvi. »Ponosen sem, da je v Sloveniji že 800.000 krvodajalcev, ki so darovali že milijon litrov krvi. Slovenija je na prvem mestu v svetu po številu krvodajalcev glede na število prebivalcev. Žal pa moram pripomniti, da padec življenjskega standarda, krhanje medčloveških odnosov in nepoznavanje boleznih modernega časa – AIDS, odtuja ljudi od pomoči sočloveku. Zaupam v mlado generacijo, zaupam sočloveku in verjamem, da se bo število krvodajalcev večalo.«

Metka Novak

LETOS MINEVA 49 LET OD DRŽAVNEGA POSVETOVANJA VODILNEGA KADRA KPJ V TACNU

Obudimo si spomin

... na leto 1939, ko je bilo vse bolj jasno, da je svetovni spopad neizbežen, ko je fašizem že začel svoj osvajaški pohod, zaznamujemo v zgodovini Komunistične partije Jugoslavije dva zelo pomembna dogodka: konstituiranje Centralnega komiteja KPJ v Bohinjski Bistrici od 15. – 18. marca in državno posvetovanje vodilnega kadra KPJ v noči od 9. do 10. junij v hiši Mihe Novaka v Tacnu.

Posvetovanje v Tacnu vrednotimo kot nadaljevanje zasedanja CK KPJ v Bohinjski Bistrici, saj je gradivo, ki so ga tam obravnavali in pripravili, tu dobilo svojo široko potrditev. Samo od zasedanja v Bohinjski Bistrici do posvetovanja v Tacnu se je CK sestel trikrat, kar kaže, kako temeljito je bilo pripravljeno to posvetovanje.

Posvetovanja se je udeležilo 31 udeležencev – dva gosta in 29 delegatov iz vseh pokrajinskih in nacionalnih partijskih organizacij, to je iz Slovenije, Hrvaške, Srbije, Bosne in Hercegovine, Črne gore in Vojvodine. Prisotni niso bili delegati iz Dalmacije in Makedonije. Posvetovanje je vodil Miha Marinko, poleg njega pa je iz Slovenije prisostvovalo še šest komunistov: Edvard Kardelj, Tone Tomšič, Luka Leskošek, Stane Žaga, Slavko Šlander in Miloš Zidanšek.

Na posvetovanju so bili prebrani štiri referati. Josip Broz – Tito je v svojem referatu »Stanje v partiji«, ki je bil istočasno tudi glavni referat, razpravljal o problematiki odnosa med legalnim in ilegalnim delom v partiji, o vključevanju žensk v KPJ – pri tem je poudaril, da je oblikovanje ženskih partijskih kadrov ena najpomembnejših organizacijskih nalog, o teoretičnem in politično vzgojnem delu, o disciplini v stranki in o nujnosti politične budnosti.

Edvard Kardelj je svoj referat posvetil zunanemu in notranjemu političnemu položaju. V njem je predvsem razsvetlil interese imperialističnih sil v primeru Čehoslovaške in usmerjanje nemškega fašizma v konfrontacijo s Sovjetsko zvezo, pri notranjem položaju pa je spregovoril o strankarski politiki Jugoslovanske radikalne zajednice.

Poleg Tita in Kardelja so svoje referate brali še Ivo Lola-Ribar o SKOJ in Franc Leskošek-Luka ter Aleksander Ranković o sindikalnem delu.

V referatih in razpravah, ki so sledile, je bila osvetljena splošna orientacija KPJ glede notranjega in zunanega političnega položaja; podana je bila analiza o stanju v partiji in ocena celotnega potenciala revolucionarnih sil v Jugoslaviji.

Znova je bilo tudi odločno obsojeno vsakršno frakcionastvo in grupštvo v partiji. Sprejeta je bila resolucija o nalogah pri vodenju oziroma nadaljnji idejni krepitvi partijske organizacije.

Pri tem je bil poudarjen predvsem pomen boja za širjenje partijskih vrst in njihovo enotnost ter potreba pritegniti kar največ delavcev, kmetov in napredne inteligence ter drugih demokratično usmerjenih ljudi v delo partije.

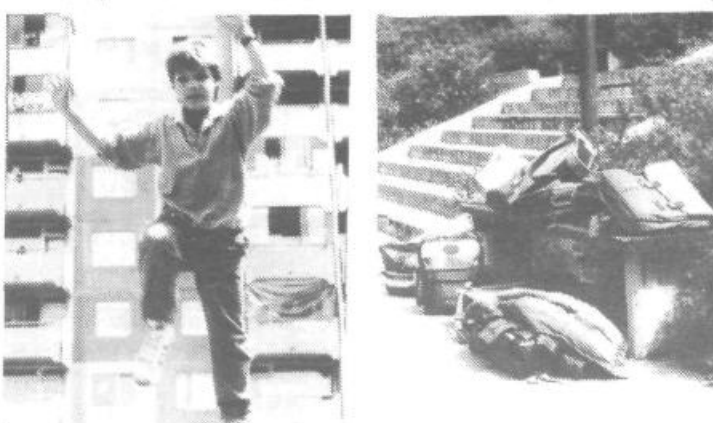
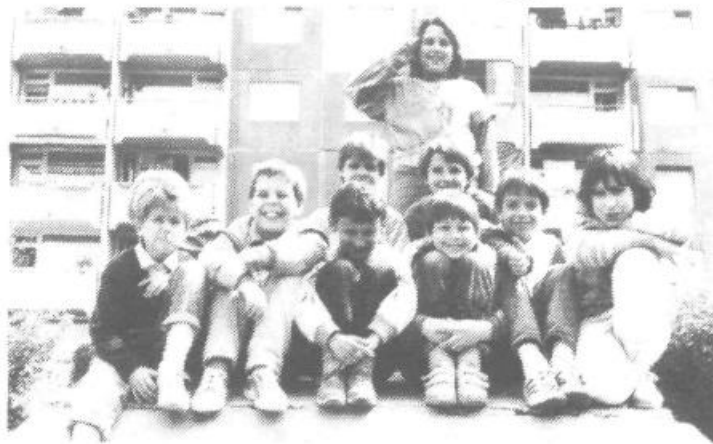
Sadovi posvetovanja so bili kmalu vidni v vsej KPJ. Obnovljene so bile mnoge prej razbite partijske celice in ustanovljene nove tam, kjer jih še ni bilo, sklicanih je bilo mnogo konferenc, da bi neposredno pripravili članstvo KPJ na dogodke, ki so sledili.

Tehnične priprave za konferenco je vodil Franc Leskošek-Luka, pomagali pa so mu Ivan Novak, Miha Novak in Mile Smolinsky. Ti so svoje delo tako vestno in dobro opravili, da posvetovanja policija ni odkrila niti takrat, niti ni zanj izvedela kasneje, čeprav je bilo zelo pomembno, saj so se prvič po dolgih letih zbrali vodilni jugoslovanski komunisti v tolikšnem številu in ob popolni enotnosti v najbistvenejših stališčih.

Gozdana Miglič

VVO H. CH. ANDERSEN
RAŠIŠKA 7
LJUBLJANA

nudi v mesecu avgustu počitniško delo učencem in učenkam 4. letnika pedagoške usmeritve. Kdor ima veselje za delo z otroki, naj se prijavi na zgoraj navedeni naslov.

(Ne)navadni 3. a

Foto: fotografije otrok

Na OŠ Milana Mravljeta se je v letošnjem šolskem letu v razredni skupnosti 3. a dogajalo nekaj nenavadnega. Nenavadnega zato, ker se še vedno v celoti ne zavedamo, da je solanje učno-vzgojni proces in kot tak ni le obveznost šole in učiteljev do učencev, temveč tudi njihovih staršev. Da starši v tem procesu lahko sodelujejo (in celo morajo) z učitelji in lastnimi otroki v večstransko korist, so dokazali v 3. a razredu.

Ideja o takšnem sodelovanju se je porodila na svetu staršev šole in predstavniki razrednega sveta staršev 3. a razreda so jo s pomočjo razredničarke Jožice Osolnik tudi uresničili. Na roditeljskem sestanku v začetku šolskega leta so ugotovili, da njihovi otroci nimajo dovolj izvenšolskih dejavnosti, ki bi bile primerne za njihovo starostno stopnjo. Zato sta razredničarka in predstavniki razrednega sveta staršev na osnovi strukture poklicev staršev pripravili za drugi roditeljski sestanek predlog možnih interesnih dejavnosti in njihovih nosilcev. Ko je Marjana Klarič kot prva privolila, da bo vodila oblikovalni krožek, je bil led prebit. Odziv med starši je bil velik, saj nihče ni odklonil sodelovanja. Anica Zidanšek je vodila francoščino in z njeno pomočjo so otroci spoznavali osnove tega jezika. Šahovski krožek je vodil Mile Arlov, osnove fotografiranja pa je otroke poučeval Ivan Klarič. Pletli so pod vodstvom razredničarke, spoznavali so osnove računalniškega programiranja in se igrali z računalniškimi igricami. V sodelovanju z ostalimi starši je Marjeta Simčič otroke peljala na ogled predstave v Cankarjev dom, v kino, na tortice... V skrivnostni plesu je otroke uvajala učenka 6. razreda Natali Žalik, svoje plesne točke pa so staršem in obiskovalcem predstavili na razredni prireditvi ob koncu šolskega leta. Vsa oblačila za nastop sta sešili dve mamici. Mamice so s pomočjo svojih otrok napekle pecivo in pripravile pravo pojedino. Na tej prireditvi so predstavili rezultate svojega izvenšolskega udejstvovanja in ob koncu vsi skupaj zapeli razredno pesem 3.a.

Vsega pa le niso mogli predstaviti tisti dan, kajti Ivanka Verlič je že prej organizirala skupinski obisk Brnika in pripravila zaključni enodnevni skupni izlet staršev in otrok na Brione. V načrtu imajo tudi izvedbo piknika na Toškem čelu. S pomočjo staršev so izdali tudi razredno glasilo. S tako obliko sodelovanja so prihranili mnogo denarja, saj so starši sodelovali brezplačno, obenem pa so se med njimi spletla resnično prava prijateljstva. Zato bi na tak način radi sodelovali tudi v prihodnje.

Otroci so svoje sposobnosti na ta način preizkušali na različnih področjih, starši pa so spoznali, da je delo z otroki lepo in težko obenem. Dejstvo, da so starši celo roditeljske sestanke pripravljali in v celoti vodili sami, je pomenilo dokončen preokret v miselnosti, da šola ni stvar staršev. Brez dvosmernega sodelovanja med razredničarko Jožico Osolnik in starši seveda ne bi šlo. Vsi skupaj menijo, da besede ne morejo opisati vsega, kar so pridobili s takšnim sodelovanjem. Dokazali so sebi in drugim, da se da podreti pregrade, ki običajno vladajo med šolo in domom. Vprašanje je le, koliko je kdo pripravljen za to žrtvovati.

Anita Rožič

Zakaj tako pri usposabljanju enot civilne zaštite!

V morebitni agresiji na našo državo ali ob spopadu velesil lahko pričakujemo tudi uporabo jedrskega in kemičnega biološkega orožja. RBK zaščita je vse bolj pomembno tudi zaradi možnosti naravnih nesreč, ki bi ogrozile ljudi, živali, rastlinstvo itd. Za zaščito in reševanje v primeru RKB posledic večjega obsega so pristojni štabi za civilno zaščito, tako v občini kot krajevni skupnosti.

Ker gre za zahtevno strokovno področje zaštite in reševanja, mora vsakdo, ki je vključen v to dejavnost, obvladati strokovno in operativno znanje, ga nenehno obnavljati in dopolnjevati. Občinski štab za civilno zaščito občine Ljubljana – Šiška se te odgovorne naloge dobro zaveda, zato je resno pristopil k strokovnemu usposabljanju enot za RKB zaščito v krajevnih skupnostih in organizacijah združenega dela. Tečaj je vseboval vajo in zaključni izpit, katerega so člani uspešno opravili. Usposobljenost udeležencev se je kazala zlasti

v tem, da so znali samostojno določiti ter predlagati ustrezne strokovne rešitve, ki bi koristile mnogim štabom za civilno zaščito. Vse naloge so izpeljali z velikim čutom odgovornosti, samoiniciativnosti in ustvarjalnosti.

V zaključno vajo so se vključili tudi dijaki srednje železniške šole, predstavniki iz krajevnih skupnosti. Žal pa ni bilo članov štabov CZ in KS. Sprašujemo se ali so res člani štabov CZ v KS za RKB zaščito tako dobro strokovno usposobljeni, da jim praktične vaje niso potrebne. Sprašujemo se tudi, ali sploh poznajo člane svojih ekip in kakšno je njihovo teoretično in praktično znanje, brez katerega pa ni več moč ustrezno ukrepati.

Upamo lahko le, da bodo tudi ti člani spoznali, da znanja ni nikoli dovolj in da se bodo v prihodnje vključevali v tovrstne, zelo koristne vaje.

Jože Horjak